

VRUGGESTELD VAN GRIFFIERECHT
Afschrift in kennis gebracht in uitvoering
van art. 792 van het Gerechtelijk Wetboek

M. G. J.

Repertoriumnummer 2014 / 707
Vonnisnummer 2014 / 1949
Datum van uitspraak 06.10.2014
Rolnummer AR 13/1537/A
Pro deo nummer

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

**Rechtbank van eerste aanleg
LIMBURG,
Afdeling Hasselt, sectie
burgerlijk**

5M kamer

Aangeboden op
Niet te registreren

Eindvonnis

IN ZAKE :

DE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN HET VLAAMS GEWEST, bevoegd voor het grondgebied van de provincie LIMBURG, met diensten gevestigd te 3500 Hasselt, Koningin Astridlaan 50.

- eiser -

Ter zitting vertegenwoordigd door mr. LEMACHE Christian, advocaat te 3800 Sint-Truiden, Tongersesteenweg 60.

tegen :

1. , met maatschappelijke zetel te
gekend bij de KBO onder ondernemingsnummer .

2. , geboren te op , wonende te

3. geboren te op , wonende te

- verweerders -

Ter zitting vertegenwoordigd door mr. SURMONT Jan, advocaat te 2300 Turnhout, de Merodelei 112.

VOLGT HET VONNIS :

Gelet op:

- het exploit van dagvaarding van 28 mei 2013 van plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder
loco gerechtsdeurwaarder I te overgeschreven op
het tweede hypotheekkantoor te I op ;
- de beschikking van 25 juni 2013 tot regeling van conclusietermijnen en bepaling van
rechtsdag bij toepassing van de artikelen 747,§1 Ger.W.;
- de conclusies en de stukken van partijen.

14649

I. Voorgaanden en vordering :

1. Tweede verweerder, _____, baatte tot begin 2004 een champignonkwekerij uit op het onroerend goed gelegen te _____ gekadastreerd _____, met een oppervlakte van _____.

Volgens het gewestplan _____ is het goed gelegen in agrarisch gebied.

Nadat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente _____ deze aanvankelijk weigerde, werd bij beslissing van de bestendige deputatie van de provincie _____ van 7 september 2006 aan tweede verweester een vergunning verleend voor de omschakeling van een vroegere champignonkwekerij naar een paardenhouderij met kunstmatig inseminatiecentrum met stalplaats voor 19 paarden.

Op 13 mei 2009 werd door de lokale politie van _____ een proces-verbaal opgesteld, waarin werd vermeld :

"Op 29 januari 2009 werd ter plaatse gegaan bij de paardenhouderij _____ gelegen in de _____ Op dat ogenblik was een grondwerker bezig met het afschrappen van de grond aan de achterzijde (noordoost) van de loodsen. Deze zone is aangeduid als weiland op de stedenbouwkundige vergunning afgeleverd door de bestendige deputatie van de provincie _____ op 7 september 2006. De zone werd opnieuw aangevuld met teeltaarde tot op het niveau zoals aangegeven in de hoger vermelde vergunning. De eigenares werd ingelicht over de vergunningsplicht bij het inrichten van terreinen.

...

Op 11 mei 2009 werd er opnieuw een plaatsbezoek gebracht. Het worteldoek en het drainagesysteem werd afgedekt met witte zand. Deze zand werd aangebracht over een oppervlakte van ca. 32,5a (schattingen), aan de achterzijde van het bedrijf. De rechterachterhoek (oostzijde) werd niet aangevuld. Op het moment van het plaatsbezoek was er een niveauverschil van ca. 20cm met het betondek aan de achterzijde van de loods. Conform art. 99 § 1 is hiervoor een stedenbouwkundige vergunning nodig."

Bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente _____ van 24 augustus 2009 werd een vergunning voor de aanleg van een buitenpiste – aangevraagd door derde verweester _____ op 17 april 2009 – geweigerd.

Bij navolgend proces-verbaal van het agentschap inspectie RWO van 5 november 2009 werd vastgesteld :

"Reliëfwijziging :

De reliëfwijziging vastgesteld door de lokale politie op 13/05/2009 wordt nog steeds in stand gehouden.

...

Afdak :

Tegen de achtergevel werd een afdak (ca 20m x 5,5m x 3,5m) opgericht dat steunt op metalen peilers. Het dak zelf bestaat uit een houten constructie afgedekt met metalen golfplaten.

Dit afdak wordt gebruikt voor de opslag van hooi en het stallen van landbouwvoertuigen."

De procureur des Konings besliste op 7 januari 2010 om het dossier zonder gevolg te klasseren wegens "andere prioriteiten".

Bij beslissing van de bestendige deputatie van de provincie van 15 juli 2010 werd aan tweede en derde verweerders een regularisatieaanvraag voor de aanlegde buitenpiste geweigerd.

De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur stelde hierop een 'herstelvordering' op, die op 11 februari 2013 voor advies aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid werd overgezonden. Er werd geopteerd voor het vorderen van herstel in de oorspronkelijke staat inhoudende :

- het herstellen van het reliëf in de oorspronkelijke toestand door het afgraven en verwijderen van de witte aanvulgronden, het verwijderen van de worteldoeken en de drainagebuizen over een oppervlakte van +/- 32,5a. Het het aanvullen van de oppervlakte met zuivere zwarte teelaarde tot op het oorspronkelijk maaiveldniveau;
- het afbreken en verwijderen van een houten afdak met een oppervlakte van +/- 20m x 5,5m en een hoogte van +/- 3,5m. (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleende op 3 april 2013 een positief advies.

2. Bij exploit van 28 mei 2013 liet eiser overgaan tot dagvaarding.

Eiser vordert, krachtens zijn laatste conclusie neergelegd ter griffie op 3 februari 2014, om :

- vast te stellen dat verweerders, zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, een grond gelegen te | gekadastreerd met een oppervlakte van | hebben gebruikt voor het uitvoeren van vergunningsplichtige handelingen en wijzigingen, zijnde grondwerken, het doorvoeren van een reliëfwijziging en het oprichten van een afdak;
- verweerders te veroordelen tot het herstel, binnen de 12 maanden na betekening van de uitspraak op straffe van een dwangsom van € 125,00 per dag vertraging, van de plaats in de

oorspronkelijke staat, door het afgraven en verwijderen van de witte aanvulgronden, het verwijderen van de worteldoeken en de drainagebuizen over een oppervlakte van +/- 32,5a. Het aanvullen van de oppervlakte met zuivere zwarte teelaarde tot op het oorspronkelijk maaiveldniveau. Het afbreken en verwijderen van een houten afdak met een oppervlakte van +/- 20m x 5,5m en een hoogte van +/- 3,5m. (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.

Derde verweerster, _____, deed op 23 juli 2013 een regularisatieaanvraag voor het aanleggen van een buitenpiste met een oppervlakte van 800m² en een opslagplaats.

Deze vergunning werd door het college van burgemeester en schepenen van _____ verleend bij beslissing van 2 december 2013, onder de volgende voorwaarden :

- de piste mag niet verlicht worden zodat er geen lichthinder naar de burens toe ontstaat;
- het water dat van de buitenpiste en het omliggende terrein wordt gedraineerd dient maximaal gebufferd te worden inde grachten rondom het perceel;
- in het kader van de milieuwetgeving dient er een melding te geuren voor de voorzien opvang van paardenmest. Zo lang deze melding niet gebeurd is, kan er geen gebruik gemaakt worden van de stedenbouwkundige vergunning;
- de buitenpiste hoort bij het vergunde kunstmatig inseminatiecentrum en kan niet gebruikt worden voor recreatieve doeleinden.

Derde verweerster, _____, deed op 30 september 2013 een tweede regularisatieaanvraag voor het regulariseren van een afdak en verharding en het bijbouwen van een afdak.

Deze vergunning werd door het college van burgemeester en schepenen van _____ verleend bij beslissing van 13 januari 2014, onder de volgende voorwaarde :

- het afdak hoort bij het vergunde kunstmatig inseminatiecentrum en kan niet gebruikt worden voor recreatieve doeleinden.

II. Beoordeling :

1. Art. 6.1.43 VCRO bepaalt dat, wanneer de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen herstelmaatregelen vorderen voor de burgerlijke rechter, artikel 6.1.41, §1, §2, §3, §5 en §6 VCRO van toepassing is.

Art. 6.1.41, §6 VCRO bepaalt dat het vorderende bestuur, op straffe van onontvankelijkheid, het positief advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid aan de herstellvordering toevoegt.

De herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen wordt voor de burgerlijke rechter ingesteld op het ogenblik van de dagvaarding.

Dit houdt in dat de herstellvorderende overheid - zoals wanneer zij in strafzaken de herstellvordering bij gewone brief inleidt bij het parket en het positief advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid dient bij te voegen - zij zulks in burgerlijke zaken ook dient te doen bij de inleiding van de herstellvordering, m.a.w. op het ogenblik van dagvaarding.

Het is niet betwist dat eiser in casu aan deze voorwaarde niet heeft voldaan. Verweerders besluiten dan ook terecht tot de onontvankelijk van de vordering op grond van art. 6.1.41,§6 VCRO.

2. De argumentatie van eiser, dat de ontvankelijkheidsvereiste de herstellvordering en niet de dagvaarding betreft, kan niet gevolgd worden.

Eiser gaat er hierbij verkeerdelijk van uit dat het document, door hem betiteld als "herstellvordering" (*in feite houdt dit document enkel de beleidsbeslissing van de stedenbouwkundige inspecteur in tot het instellen van een bepaalde herstellvordering die hij voor advies moet overleggen*) en die hij voorafgaandelijk aan enige procedure, hetzij op straf- dan wel op burgerlijk gebied, voor advies aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid moet voorleggen, al geldt als inleiding zelf van de herstellvordering.

Pas als de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een positief advies geeft over de maatregelen die eiser wenst te vragen, kan hij zijn herstellvordering inleiden, hetzij per gewone brief bij het parket, hetzij bij dagvaarding voor de burgerlijke rechter.

Bij beide wijzen van inleiden dient het positief advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid gevoegd te zijn. De ontvankelijkheid van de vordering moet immers bij het instellen ervan kunnen nagegaan worden.

In casu heeft eiser het positief advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid niet bij zijn dagvaarding voegd. Opgemerkt dient te worden dat eiser in feite evenmin zijn 'herstellvordering', voorwerp van het eerder aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid gevraagde advies, bijvoegt en zijn eigenlijke vordering pas bij de dagvaarding zelf stelt en motiveert.

3. Eiser dient veroordeeld te worden tot de kosten van het geding.

De stedenbouwkundig inspecteur betaalt evenwel geen rechtsplegingsvergoeding. Vorderingen die in het algemeen belang worden ingesteld moeten op dezelfde wijze worden behandeld als strafvorderingen. In de wet van 21 februari 2010 voorzag de wetgever in een vrijstelling van het

openbaar ministerie, die het algemeen belang verdedigt, voor het betalen van enige rechtsplegingsvergoeding, teneinde zijn rechtsvordering te kunnen uitoefenen in volle onafhankelijkheid, zonder rekening te houden met het financieel risico verbonden aan het proces. Ook de stedenbouwkundig inspecteur moet zijn vordering in volle onafhankelijkheid kunnen uitvoeren (Grondwettelijk Hof, arrest 43/2012, 8 maart 2012 – Juristenkrant 25 april 2012, nr. 248, p.7). Als de herstellvordering wordt toegekend moet de burger ook geen rechtsplegingsvergoeding betalen aan de overheid (Grondwettelijk Hof, arrest 57/2013, 25 april 2013).

* * * * *

De voorschriften van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werden nageleefd.

* * * * *

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank, rechtdoende op tegenspraak :

Verklaart de vordering van eiser onontvankelijk.

Veroordeelt eiser tot de kosten van het geding.

Gezien de onmogelijkheid van de heer J.M. Jeurissen, rechter in deze rechtbank, om het hoger vermeld vonnis te ondertekenen, waarover hij beraadslaagd heeft overeenkomstig art. 778 van het Ger.W, wordt dit als dusdanig bevestigd door de afdelingsvoorzitter van de rechtbank overeenkomstig art. 786 Ger.W.

Gelet op art. 782bis Ger.W.;

De heer E. SMEETS, afdelingsvoorzitter, vervangt de heer J.M. JEURISSEN, voornoemd wettelijk verhinderd op het ogenblik van de uitspraak van het vonnis, hiertoe aangewezen bij beschikking van de voorzitter.

Ph. Neven
Griffier-hvd.

W. E. SMEETS, afdelingsvoorzitter van de rechtbank van eerste aanleg Limburg bevestigen de onmogelijkheid van de heer J.M. JEURISSEN om voormeld vonnis te ondertekenen.

E. SMEETS.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting op het gerechtshof te Hasselt op 06.10.2014, alwaar zetelden :

De heer E. SMEETS, afdelingsvoorzitter, en,
De heer Ph. NEVEN, griffier-hvd.

PH. NEVEN

E. SMEETS

